

[Oluf Pedersen.]

spørgsmål krævet særlig afstemning dér, hvor vi har stået alene, medens det derimod sker under nr. 195, hvor også det ærede medlem hr. Jensen-Broby er gået imod en foreslået bevilling. Det drejer sig om et tilskud til balletens rejse til Stockholm.

Det gælder jo for den store række af udgifter, at de er lovmæssige, og så skal de afholdes. Der er en enkelt post, som har været drøftet, og som også er til debat nu her, nemlig angående forsvarrets befalingsmænd. Jeg finder for mit vedkommende, at det er urimeligt, at man her gennemfører en særlov på længere sigt for visse tjenestemænd ved tekstanmærkning på tillægsbevillingsloven, og jeg vil gerne understrege, at jeg er indforstået med, at dette spørgsmål tages op igen, og at den afgørelse, der her er truffet, ikke gælder fremover.

Jeg må forøvrigt sige, at når de offentlige udgifter er kommet op på disse 5 milliarder, der skal dækkes gennem skatter, så er det klart, at der trænges til sparsommelighed, men jeg tror, at det kan være rimeligt her ganske kort at understrege, at den strenge sparsommelighed klarer det ikke, det er kun lidt, man kan nå ad den vej, selvom man naturligvis må tage det med. Der er jo det besynderlige forhold, at ikke blot tjenestemændene, men også mange andre her i samfundet får deres skat refunderet ved en højere løn, ligesom staten og kommunen giver understøttelser til at betale skatterne med. Alene de offentlige lønninger og pensioner er i øjeblikket oppe på omkring et par milliarder. Hvis man gjorde lønninger og understøttelser skattefrie og indrettede dem derefter, ville man spare en masse omkostninger og meget besvær, de egentlige udgifter ville gå flere hundrede millioner ned derved.

Men jeg vil gerne her have lov til at føre tanken videre og sige, at hovedpunktet i det hele, i, at de offentlige udgifter er blevet så store, er jo fejlagtige indtægter, indtægter, som rent automatisk driver udgifterne op. Hvis man i stedet ville gå den vej at dække udgifterne ved indtægter, som ikke driver lønninger og omkostninger op, ville de offentlige udgifter falde med et meget stort beløb. Jeg tror, det er nødvendigt at sige det, ikke mindst af hensyn til de mange misforståelser, der jo er, at hvis man går til at inddrage de samfundsskabte værdier til

dækning af de offentlige udgifter, ville det ikke alene give et beløb til dækning af de offentlige udgifter, men det ville betyde en sænkning af de offentlige udgifter med hundreder af millioner kroner. Det er et problem, vi kommer til at tage op, for hvis man vil have orden i den offentlige økonomi, kommer man ikke udenom at finde en anden form for de offentlige indtægter end den, man har i dag, hvor de offentlige indtægter automatisk driver udgifterne op, således at når man har en skatteudskrivning her i landet måske på 3 milliarder, så kommer man i virkeligheden op på offentlige udgifter på 5 milliarder, fordi de indeholder refusion af de skatter, som befolkningen må betale.

Jeg tror, det er nødvendigt, at man tager dette problem op. I det øjeblik man gik den vej, ville man nå til at sænke de offentlige udgifter og dermed skaffe bedre vilkår for produktion og beskæftigelse til gavn for den arbejdende befolkning og for hele det danske samfund. Det er et spørgsmål, der trænger sig på. Hvis man går til at gennemføre den reform på dette område, vil det vise sig, at man får et retfærdigt og sundt grundlag for den offentlige økonomi, og så kan man nå frem til en finanslov og en tillægsbevillingslov, som det bliver værd at stemme for.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Til det ærede medlem hr. Holger Eriksens udtalelser vil jeg gerne knytte et par bemærkninger.

Først vil jeg sige et par ord i anledning af det ærede medlems fremdragning af tilfælde fra den auditørtjeneste, som det ærede medlem talte om. Efter forsvarets personellov er det bestemt, at et antal af rigspolitiets kriminalbetjente stilles til rådighed for generalauditøren som auditørmedhjælpere. Denne ordning har ikke virket tilfredsstillende, idet de pågældende af hensyn til deres fremtid indenfor politiet kun kan udlånes en kortere årrække, medens generalauditøren af hensyn til den særlige tjeneste, der her er tale om, må kræve dem over en længere årrække.

På foranledning af rigspolitiet og efter aftale med justitsministeriet har man derfor tilskrevet 5 af de ældste auditørmedhjælpere — det er det fornødne antal, der skal bruges for at bevare kontinuiteten i auditørarbejdet